

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนศัตรูพืชระบาด “โรคใบร่วงยางพารา”

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เดือนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในภาคใต้ของประเทศไทย ระวังการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา เนื่องจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือยังคงพัดปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้ ทำให้ภาคใต้มีฝนตกหนักในบางพื้นที่ และขณะนี้มียางพาราพบการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราเพิ่มขึ้นในหลายจังหวัดของภาคใต้ ดังนั้น ขอให้เกษตรกรสำรวจแปลงยางพาราอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นยางพาราแสดงอาการใบร่วงมากผิดปกติ เมื่อพลิกดูใต้ใบปรากฏรอยซ้ำ ผิวใบด้านบนบริเวณเดือยมีสีเหลืองกลม หรือมีสีสนิมขีด ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อกำหนดแนวทางการควบคุมและดำเนินการป้องกันกำจัดทันที

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา Pestalotiopsis sp.

ลักษณะอาการ

อาการเกิดบนใบแก่ อาการเริ่มต้นใต้ใบมีลักษณะรอยซ้ำค่อนข้างกลม ผิวใบด้านบนบริเวณเดือยมีสีเหลืองกลม (chlorosis) ต่อมาเนื้อเยื่อบริเวณนี้เป็นแผลตายแห้ง (necrosis) เปลี่ยนเป็นสีคล้ำขอบแผลดำ และเปลี่ยนเป็นเนื้อเยื่อแห้งสีสนิมขีด รอบแผลไม่เป็นสีเหลือง (no yellow hallow) รูปร่างแผลค่อนข้างกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า ๐.๕ เซนติเมตร จำนวนจุดแผลบนแผ่นใบมีมากกว่า ๑ แผล อาจเจริญลุกลามซ้อนกันเป็นแผลขนาดใหญ่ ระยะรุนแรงใบจะร่วงในที่สุด สามารถระบาดในยางทุกพันธุ์ ทำให้ผลผลิตลดลงมากกว่า ๕๐% เมื่อใบยางร่วง ต้นยางจะผลิใบใหม่ จากนั้นประมาณ ๓ เดือนเมื่อใบยางแก่เต็มที่ หากมีความชื้นที่เหมาะสมเชื้อราสามารถเข้าทำลายซ้ำ

การแพร่ระบาด

การแพร่ระบาดมักเกิดช่วงที่มีความชื้นสูงในระยะใบแก่ พันธุ์ยางทุกพันธุ์อ่อนแอต่อการเกิดโรค เชื้อสาเหตุแพร่กระจายโดยลม ฝน การเคลื่อนย้ายท่อนพันธุ์หรือวัสดุปลูกในแปลงที่เกิดโรค และมีพืชอาศัยค่อนข้างกว้าง เช่น วัชพืช สมุนไพรรวม พืชผักสวนครัว ไม้ผลบางชนิด และพืชจำพวกเฟิน

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

๑. ใส่ปุ๋ยบำรุงสม่ำเสมอเพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับต้นยาง สามารถสร้างใบใหม่ออกมาทดแทนใบยางที่ร่วงเนื่องจากโรคได้อย่างรวดเร็ว

๒. หากสังเกตเห็นต้นยางมีใบเหลืองให้ตรวจสอบอาการของโรคบนใบ และใบยางที่ร่วง หากพบมีอาการของโรคให้รีบใช้สารเคมีฉีดพ่นทรงพุ่มให้ทั่วทั้งแปลงโดยเครื่องฉีดพ่นสารเคมีแรงดันสูง

๓. สารเคมี ฉีดพ่นพุ่มใบ อย่างน้อย ๒ ครั้ง (ซ้ำ ๗-๑๕ วัน)

- เบนโนมิล อัตราผสม ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ ๒ ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่าง อัตรา ๑๐๐ ลิตร/ไร่

- โพรพิเนป หรือ แมนโคเซป หรือ คลอโรธาโลนิล อัตราผสม ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ ๒ ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบยางจากใต้ทรงพุ่มอัตรา ๑๐๐ ลิตร/ไร่

- เฮกซาโคนาโซล (๕% a.i.) อัตราผสม ๓๐-๔๐ ซีซีต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ ๒ ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา ๑๐๐ ลิตร/ไร่
- โพรปีโคนาโซล (๒๕% a.i.) อัตราผสม ๑๐-๑๕ ซีซีต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ ๒ ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา ๑๐๐ ลิตร/ไร่
- ไทโอฟาเนต-เมธิล (thiophanate methyl) อัตราผสม ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ ๒ ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา ๑๐๐ ลิตร/ไร่ ฉีดพ่นพื้นสวนที่มีใบที่เป็นโรคร่วง
- พื้นดินในสวนยางให้พ่นสารเคมีไทโอฟาเนต-เมธิล (thiophanate methyl) อัตราผสม ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออาจใช้เชื้อจุลินทรีย์ เช่น เชื้อไตรโคเดอร์มา ควบคุมเชื้อสาเหตุโรคที่ติดมากับใบที่ร่วงลงดิน

อาการเริ่มต้น บริเวณใต้ใบมีลักษณะรอยขีดค่อนข้างกลม

อาการในระยะต่อมา เนื้อเยื่อแห้งสีสนิมซีด

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์